

فاضل بوشهری

مولی عبدالله فاضل بوشهری با آنکه در کودکی بعلت ابتلاء به بیماری آبله، بینایی دیدگان خود را از دست داد ولی چون هوش سرشار و شوق تحصیل علم و دانش داشت، فقه و اصول و ادبیات عربی و فارسی و قوانین شرعی و عرفی را خوب آموخت، و در وعظ و خطابه ید طولانی داشت.

سالهای دراز در بوشهز به منبر می رفت، مردم را موعظه می کرد، شعر می خواند و بسیار خوب و سنجیده سخن می راند و در ضمن بکار وکالت دادگستری اشتغال داشت تا در حدود سال ۱۳۱۲ خورشیدی که روزی به منبر رفت در حین سخن گفتن نام کلنل محمد تقی خان پسیان و شیخ محمد خیابانی را که دو تن آزادیخواه مقتول بودند به نیکی نام برد و از آن دو تمجید و تحلیل کرد.

برخی از مقامات بوشهر این مطلب را با افزودن شاخ و برگ به تهران گزارش داده، در نتیجه دستور تبعیدش به بندر عباس صادر گشت و آن مرد دانشمند کور که هرسال را به بندر مزبور فرستادند و تحت نظر گرفتند تا بسختی چند ماهی را گذرانید و سرانجام در سال ۱۳۱۲ خورشیدی در گذشت، تذکره سخن سرایان فارس نوشته است فعلاً شعری از او در دست نیست.

